ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ สถิติวิเคราะห์ระยะการเดินทางไปทำงานของ ผู้อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรเมืองเชียงใหม่

ชื่อผู้เชียน

นายวีระพงษ์ ไชยเอีย

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาชาวิชาสถิติประยุกต์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อันธิกา สุปริยศิลป์ กรรมการ อาจารย์ พุฒิพงษ์ พุกกะมาน กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ ต้องการศึกษาลักษณะการเดินทางไปทำงาน ศึกษา ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระยะการเดินทาง และความสัมพันธ์ระหว่างระยะการเดินทางกับเวลาที่ใช้ใน การเดินทาง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ชนาดตัวอย่าง 300 คน จำแนกตามเชต ที่ตั้งชองหมู่บ้าน เชตละ 3-4 หมู่บ้าน แบ่งเป็น 3 เชต คือ เชตที่ 1 ด้านทิศตะวันตกชองเมือง เชต 2 ด้านทิศใต้ชองเมือง และเชต 3 ทิศตะวันออกชองเมือง โดยสุ่มตัวอย่างเชตละ 100 คน

การวิเคราะห์สถิติใช้ เทคนิคการวิเคราะห์หลายตัวแปร ดังนี้ วิเคราะห์ไคสแควร์รวม พบว่า ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม และลักษณะที่เกี่ยวซ้องกับการเดินทาง มีอิทธิพล ต่อความแตกต่างของเชตที่ตั้งหมู่บ้าน ส่วนการเดินทางในช่วงเวลาเร่งด่วน พบว่า ค่าเฉลี่ยชอง เวลาที่ใช้ในการเดินทางชากลับ มากกว่า การเดินทางชาไป อย่างมีนัยสำคัญ การสร้างแบบจำลองระยะการเดินทาง ด้วยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุ พบว่าไม่เหมาะสม
กับข้อมูลลักษณะนี้ แต่การวิเคราะห์จำแนกพหุ โดยทำการควบคุมอิทธิพลของเวลาที่ใช้ในการเดิน
ทาง เหมาะสมกว่า แบ่งการวิเคราะห์ ออกเป็น 4 แบบ พบว่า แบบจำลองด้านประชากร มี
ความสัมพันธ์กับระยะการเดินทางมากกว่า แบบจำลองด้านลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง และ
แบบจำลองด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามลำดับ ส่วนแบบจำลองที่เป็นภาพรวมสามารถอธิบาย
ความสัมพันธ์ของระยะการเดินทางได้มากที่สุด ซึ่งตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับ
ระยะการเดินทาง คือ มีอายุ 35 ปีขึ้นไป เพศชาย ประกอบอาชีพรับราชการ มีรายได้ มาก
กว่า 12,000 บาท มีผู้ร่วมเดินทาง(ชาไปและชากลับ) มีจำนวนจุดที่แวะ(ชากลับ) และเดินทาง
นอกช่วงเวลาเร่งด่วน(ชาไป)

เมื่อนำแบบจำลองที่ได้ไปประยุกต์ พบว่าระยะการเดินทาง ของผู้ที่อยู่อาศัยในเชต 2 น้อยกว่า เซต 1 และ เซต 3 ตามลำดับ และอิทธิพลของ เวลาที่ใช้ในการเดินทาง มีผลกระ ทบต่อระยะการเดินทาง แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved Research Title

Statistical Analysis of Home-to-Work Distance for Residents of the Housing Estates in the area of Muang Chiang Mai

Author

Mr. Weerapong Chaiear

M.S.

Applied Statistics

Examining Committee:

Lecturer Dr. Chupensri Wongbuddha Chairman
Assist.Prof. Anthika Supriyasilp Member
Lecturer Puttipong Pookkamana Member

Abstract

The main objective of this research was to study the characteristics of home-to-work distance, the variables influencing the distance traveled, and the relationship between the distance and the time spent traveling. The research employed traveled yielding 300 commuters divided according multi-stage-sampling to the districts in which their housing estates were located including three to four housing estates per district. The three districts were divided as follows: district one, the western part of the city; district two, the southern part of the city; and district three, the eastern part of the city. A sampling of 100 commuters was taken from each district.

Multivariate statistical techniques were used in this study. The results of pooled chi-square showed that the variables of population characteristics, economic and social factors, and factors regarding commuting influenced the differences among the districts in which the housing estates were located. With regard to rush hour commuting, it was found that the time spent returning from work was on the average significantly longer than that of going to work.

A model constructed for home-to-work distance using multiple regression analysis proved to be unsuitable for use with this kind of data. However, multiple classification analysis proved to be by controling the influence of the time spent traveling. suitable The results of the analysis when divided into four classification types showed that the model using the population factor had a with distance than the model using relationship greater commuting factors, or the model using the economic and social factors respectively. The integrated model could best explain the relationship between the traveling distance and the positive following independent variables: population of 35 years of age and over, male, government service occupation, monthly salary over 12,000 stops made on the return trip, and the home-to-work trip baht, traveled outside of the rush time period.

When the constructed model was applied, it was found that the traveling distance of those in the district two was less than that of those in the district one and the district three respectively. It was also found that the time spent traveling influenced the distance traveled among the three districts differently.